

Psalm 51

Septuaginta (LXX)

1 εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ δαυιδ

2 ἐν τῷ ἐλθεῖν δωῃκ τὸν ιδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖαι τῷ σαουλ καὶ εἰπεῖν αὐτῷ ἥλθεν δαυιδ εἰς τὸν οἶκον αβιμελεχ

3 τί ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν

4 ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου ὧσει ἔντονος ἡκονημένον ἐποίησας δόλον

5 ἥγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην διάψαλμα

6 ἥγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ γλῶσσαν δολίαν

7 διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθελεῖ σε εἰς τέλος ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματος καὶ τὸ ρίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων διάψαλμα

8 καὶ ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν

9 ἵδον ἄνθρωπος δις οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ καὶ ἐδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ

10 ἐγὼ δὲ ὧσει ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἥλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

11 ἔξομολογήσομαι σοι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὄσιων σου